

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **T. D. (dříve T.),** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2007, č. j. OAM - 1 - 789/VL - 10 - 08 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 1. 2010, č. j. 64 Az 106/2007 - 59,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 26. 10. 2007, č. j. OAM - 1 - 789/VL - 10 - 08 - 2007, žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu). Žalovaný dospěl k závěru, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla snaha vyhnout se možnému jednání neznámých osob na Ukrajině, které po žalobkyni požadovaly náhradu škody, způsobené jejím manželem. Dalším důvodem byla snaha žalobkyně legalizovat svůj pobyt na území České republiky. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyní tvrzené důvody nejsou podřaditelné pod zákonné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, a proto žádost zamítl.

Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 26. 10. 2009 zamítl. Předmětný rozsudek napadla žalobkyně kasační stížností, v níž žádala o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení před Nejvyšším správním soudem. Usnesením ze dne 4. 1. 2010, č. j. 64 Az 106/2007-59, krajský soud rozhodl tak, že žalobkyni zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil, protože prohlášení o jejích majetkových, finančních a osobních poměrech shledal jako nevěrohodné. Žalobkyně totiž nesdělila soudu úplné, pravdivé a věrohodné údaje o majetkových poměrech svého manžela a jeho vyživovací povinnosti ke své osobě.

Proti tomuto usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, jež byla krajským soudem předložena Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatelka ve své kasační stížnosti uvedla nad rámec informací sdělených v řízení před krajským soudem, že její manžel má dluhy, aniž by však jakkoli specifikovala či doložila v jaké výši, vůči komu a z jakého titulu.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil přípustnost kasační stížnosti ve světle formálních náležitostí na ni kladených soudním řádem správním. Dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána včas osobou k tomu oprávněnou, která byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že stěžovatelka podává kasační stížnost proti usnesení krajského soudu, jímž nebylo vyhověno jejímu návrhu na ustanovení právního zástupce, jedná se o kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka ve své kasační stížnosti nesplnila podmínku povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s., což však dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu v posuzovaném případě není nutné. Nejvyšší správní soud totiž konstatoval, že „*v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobců není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publikovaný pod č. 486/2005 Sb. NSS, dostupný na www.nssoud.cz) a že by „*opětovné trvání ... na podmínce povinného zastoupení ve svém důsledku znamenalo jen další řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení, a zároveň by nesvědčilo ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupný na www.nssoud.cz). Kasační stížnost je tedy přípustná.

Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v rozsahu námitek stěžovatelky a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být advokát, navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv.

Podle § 138 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění, může na návrh předseda senátu přiznat účastníkovi zcela nebo zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva.

Jednou z podmínek pro to, aby byl zástupce účastníkovi řízení ustanoven, je tedy skutečnost, aby navrhovatel splňoval předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Osvobození od soudních poplatků pak musí odůvodňovat poměry účastníka, tedy zejména jeho majetkové poměry. Tyto poměry účastníka pak musí být přesvědčivě popsány a případně i prokázány. Stěžovatelka však neposkytla krajskému soudu úplné, pravdivé a věrohodné vyjádření o svých majetkových poměrech, proto krajský soud rozhodl v souladu se zákonem tak, že jí požadovaného zástupce neustanovil. Nejvyšší správní soud poznamenává, že i tvrzení, o která rozšířila stěžovatelka popis svých majetkových poměrů, jsou neurčitá a nikterak nedoložená. V případě, že se účastník dožaduje ustanovení zástupce, protože splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, měl by své poměry popsat pravdivě, úplně a přesvědčivě a svá tvrzení případně i doložit, což v posuzované věci stěžovatelka neučinila.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti rozhodnutí o neustanovení zástupce z řad advokátů v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Nejvyšší správní soud dále rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. o nákladech řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný jakožto procesně úspěšný účastník řízení neprokázal, že by mu v souvislosti s řízením o kasační stížnosti nějaké náklady vznikly. Nejvyšší správní soud tedy v jeho případě rozhodl tak, že se mu právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu